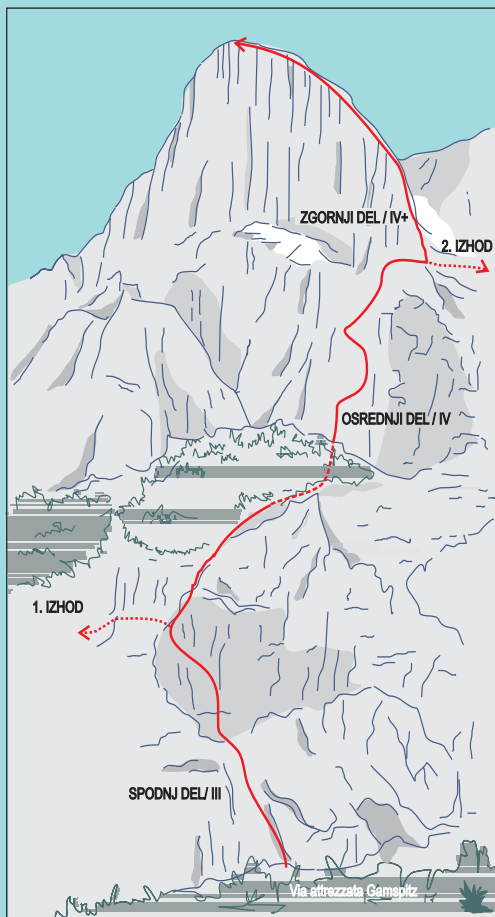

Gamspitz 1847m

Izhodišče in dostop: Vasica Timau leži v zgornjem delu doline Valle del But. Do tja se pripeljemo iz Tolmezza po cesti proti prelazu Passo di Monte Croce ali pa iz Avstrije preko tega prelaza. Na zahodni strani vasice je ob cesti dobro viden kažipot, ki nas usmeri na »Via attrezzata Gamspitz«. Kažipot je pravzaprav zavajajoč, saj nam da misliti, da gre za navadno zavarovano plezalno pot, kot je Hanzova na Prisank. Pa ni, ta pot je resna plezalna smer, opremljena zgolj z varovalnimi klini. Po markirani poti v ključih skozi gozd v dobre pol ure pridemo do vstopa v steno, ki je tudi še v gozdu.

Smer: Nadaljevanje je nesmiselno podrobno opisovati, saj nas zanesljivo vodijo oznake in klini. V prvem delu plezamo navzgor in zlogoma proti levi. Postopoma se nam odpira pogled v dolino. Težave ne presegajo tretje stopnje. Po 250 višinskih metrih oz. sedmih raztežajih nas oznaka opozori, da smo pri prvi možnosti pobega iz stene levo v gozd. Nad sabo že vidimo osrednji del stene, nadaljujemo pa po manj zahtevnem in ponekod neprijetno zaraščenem neizrazitem razu rahlo desno navzgor. Plezanje postane za nekaj časa lažje, ko pa imamo pod sabo še gozdni odsek, smo pod navpičnim osrednjim delom. Sledijo prijetni raztežaji z nekaj zahtevnejšimi mesti (300 m, 8-9 raztežajev do IV). Pogledi v dolino so vedno veličastnejši. Strmina se izteče na krajši travnati del, kjer je druga možnost umika desno na bližnjo markirano pot. Tu je smiselno izstopiti, če nam ne diši bistveno težja plezarija v zadnjem delu, pa tudi zgodaj spomladi, da se izognemo neprijetnemu sestopu po zasneženi grapi z vrha. Sicer je tu primerno mesto za vstop, če bi radi le čez najtežji, vršni del smeri. V naslednjih štirih raztežajih bomo premagali ključno mesto, ocenjeno s IV+. Najina vodnika sta sicer trdila, da bi bilo to brez klinov mirno ocenjeno še malo višje, kar je nama vodencema kar godilo. Zbasati se moramo skozi nekakšne počni in po ka-

minih do naslednje rame, kjer je resnih težav konec, plezanja pa še ne. Še vedno moramo iskati prehode proti vrhu po nekoliko bolj razčlenjenem, pa tudi bolj zaraščenem svetu na vzhodnem vršnem robu stene.

Sestop: Sestopimo po markirani poti št. 452, ki na Gamspitz pripelje »od zadaj«, s škrbine, s katero je vršna gmota povezana s Creto di Timau. Sestop do škrbine je nekoliko kočljiv, saj na strmem terenu zlahka zdrsnemo. Nadaljevanje po grapi na vzhodno stran je še bolj zoprno. Tu nas lahko čaka neprijetna past: tudi če preplezamo sicer že zgodaj spomladi kopno steno, lahko naletimo na

prave zimske razmere. Tehničnih težav je konec šele v višini mesta drugega umika iz stene, kajti tam se izoblikuje stezica, ki nas najprej vodi precej časa proti levi, potem pa nazaj v dolino.

Časovna shema:

Timau-vstop v steno: 30 min

Do prvega umika: 2-3 ure, do drugega umika:

2-3 ure, do vrha: 1.30-2 uri

Vrh-Timau: 2 uri

Celoten vzpon: 9-10 ur

Skupaj: 12-13 ur

Težavnost: III-IV, IV+

Višina vrha: 1847 m

Višina izhodišča: 815 m, višina vstopa: okoli 950 m, višinska razlika: 1050 m

Višina smeri: 900 m

Vodniška literatura: Roberto Mazzilis in Laura Dalla Marta: Dai sentieri attrezzati alle vie ferrate, 50 itinerari nelle Alpi Carniche, Alpi Giulie Occidentali e Dolomiti d'Oltre Piave, editrice CO.EL., 1999.

Zemljevid: Tabacco 09: Alpi Carniche, Carnia Centrale, 1:25.000. ●

Na vršnem grebenu visoko nad vasjo